

Î N C H E I E R E

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Olga Costiș împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017,
adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cebotari și Elena Cebotari împotriva Olgăi Costiș, intervenient accesoriu Primăria Băneștii Noi cu privire la stabilirea hotarului, și
cererea de chemare în judecată depusă de Olga Costiș împotriva lui Victor Cebotari cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și obligarea demolării bunului imobil,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie 2012, Victor Cebotari și Elena Cebotari au depus cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Costiș cu privire la stabilirea hotarului.

În motivarea cererii au menționat că dețin în posesiune casa de locuit individuală, construcțiile accesorii și terenul de pe lângă casă, situate în XXXXX.

Bunurile imobile nominalizate se află în vecinătate cu terenul adiacent al pârâtei.

Construcțiile accesorii ale reclamanților, deja mai mult de zece ani, sunt amplasate la o distanță de un metru până la linia de hotar a terenului pârâței, ultima însă samavolnic a stabilit hotarul terenului la peretele construcției accesorii.

Reclamanții consideră că acțiunile pârâței lezează dreptul lor de a poseda după buna voință construcțiile sale, deoarece sunt în imposibilitate de a exploata acest bun.

La fel, reclamanții susțin că, în localitate nu a avut loc înregistrarea primară masivă a terenurilor și nu sunt formate bunurile imobile asupra terenurilor aferente caselor de locuit. Astfel, pârâta a tolerat mai mult de zeci de ani situația dată, însă, în cele din urmă a început să le creeze obstacole în folosirea imobilului dat, prin stabilirea samavolnică a hotarului terenului.

În drept își întemeiază cerințele sale pe prevederile art. 294 din Codul civil, art.19 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543—XIII din 25 februarie 1998, Regulamentul cu privire la formarea bunurilor imobile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 61 din 29 ianuarie 1999.

Reclamanții solicită stabilirea în natură a hotarelor terenurilor din litigiu ce aparțin lui Victor Cebotari și Elenei Cebotari și Olgăi Costiș, situate în XXXXX.

La 02 iulie 2012, Olga Costiș a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Cebotari cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și obligarea demolării bunului imobil (vol. II, f.d. 2 recto-verso).

În motivarea acțiunii, Olga Costiș a indicat că deține dreptul de proprietate asupra unui teren agricol cu suprafața de 0,11 ha situat înXXXXX, unde vecin îi este Cebotari Victor. În anul 2010 între dânsa și pârât au apărut conflicte din cauza că Victor Cebotari a construit pe hotarul ce desparte terenurile lor, un bun imobil cu dimensiunile de 23,5 m x 4 m.

Construcția respectivă îi creează probleme, deoarece Victor Cebotari o folosește ca mini-fermă de creștere a păsărilor și, din acest considerent, când plouă apa se scurge la ea, fapt ce creează pericol de demolare a unui perete a casei. La fel, din cauza că, Victor Cebotari a instalat un sistem de ventilare, mirosul neplăcut de la păsări vine în gospodăria ei.

În drept Olga Costiș își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 377 și 380 din Codul civil.

Olga Costiș solicită obligarea lui Victor Cebotari să respecte dreptul de vecinătate și obligarea lui Victor Cebotari să demoleze bunul imobil cu dimensiunile 23,5 m x 4 m, edificat pe hotarul ce îi desparte.

Judecătoria Telenești, prin încheierea din 19 iulie 2013 (vol. I, f.d. 42 recto-verso, vol. II, f.d. 36 recto-verso), a conexas într-un singur proces cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cebotari și Elena Cebotari împotriva Olgăi Costiș cu privire la stabilirea hotarului, și cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Costiș împotriva lui Victor Cebotari cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și obligarea demolării bunului imobil.

La 23 iunie 2014, Victor Cebotari a depus cerere de concretizare a cerințelor și completare a temeiului acțiunii, care este îndreptată împotriva Olgăi Costiș, intervenient accesoriu Primăria Băneștii Noi.

În motivarea acesteia a indicat că este proprietarul terenului aferent casei de locuit cu construcții accesorii cu suprafața de 0,1728 ha, care este învecinat cu terenul aferent casei de locuit cu construcții accesorii a pârâtei cu suprafața de 0,1102 ha.

Relevă că prin decizia nr. 5/5 din 24 octombrie 2013 a Consiliului comunal Bănești cu privire la aprobarea materialelor întocmite de ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului în rezultatul măsurărilor masive” s-a aprobat lista proprietarilor de teren, prin care lui i-a fost atribuit terenul aferent casei de locuit cu suprafața de 0,1728 ha, iar Olgăi Costiș i s-a atribuit teren aferent casei de locuit cu suprafața de 0,1102 ha.

Astfel, din schema măsurărilor geodezice efectuate prin metoda masivă a sectoarelor de teren a persoanelor fizice Victor Cebotari și Olga Costiș, cu transpunerea în natură conform schemei date a hotarului întocmită de ÎS „Institutul de proiectări pentru organizarea teritoriului” se constată că:

1) la finele liniei de hotar cu distanța de 21,9 m, de la peretele orb al casei de locuit al pârâtei = este distanța de 1,26 m și 1,21 m, iar distanța la peretele orb al construcției capitale a reclamantului = 0,50 m;

2) la finele liniei de hotar cu distanța de 9,6 m, de la peretele orb al casei de locuit al pârâtei = 1,25 m, iar distanța de la peretele orb al construcției capitale a reclamantului = 0,30 m;

3) la finele linei de hotar cu distanța de 16,2 m, pârâta nu are careva construcții, iar distanța de la peretele orb al construcției capitale a reclamantului = 0,22m.

Reclamantul opinează că din schema dată se atestă o lezare a drepturilor lui în posesia construcției sale capitale din hotar. Totodată, în legătură cu prezentul litigiul, Agenția Relații Funciare și Cadastru, prin scrisoarea nr. 36/01-08/1986 din 13 noiembrie 2013 a stopat lucrările de perfectare a titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren și efectuarea înscrierilor în registrul bunurilor imobile până la adoptarea deciziei definitive a instanței de judecată.

Victor Cebotari își întemeiază cererea de completare și concretizare a acțiunii în baza art. 394 din Codul civil, art. 19 din Legea Cadastrului bunurilor imobile și pct.20 din Regulamentul cu privire la formarea bunurilor imobile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 61 din 19 ianuarie 1999.

Solicită stabilirea liniei de hotar între terenurile aferente caselor de locuit cu construcții accesorii, ce aparține cu drept de proprietate lui Victor Cebotari, cu suprafața de 0,1728 ha, și terenul aferent casei de locuit cu construcții accesorii, ce aparține cu drept de proprietate Olgăi Costiș, cu suprafața de 0,1102 ha, situate XXXXX cu transpunerea în natură conform Actului nr. 9051 din 02 iunie 2014 de stabilire a hotarelor sectoarelor de teren în scopul elaborării planului geometric: în perimetrul p.p. 5-1 cu lungimea de 28,33 m, să se stabilească o distanța de 0,75 m de la peretele orb al construcției cu numărul cadastral XXXXX, indicat în act.

Judecătoria Telenești, prin hotărârea din **19 decembrie 2015** (vol. III, f.d. 41-44 recto-verso), a admis cererea de chemare în judecată a lui Victor Cebotari și Elena Cebotari împotriva Olgăi Costiș, intervenient accesoriu Primăria s. Băneștii Noi.

A stabilit linia de hotar între terenurile aferente caselor de locuit cu construcții accesorii, ce aparține cu drept de proprietate lui Victor Cebotari, cu suprafața de 0,1728 ha, și terenul aferent casei de locuit cu construcții accesorii, ce aparține cu drept de proprietate Olgăi Costiș, cu suprafața de 0,1102 ha, situate în XXXXX, cu transpunerea în natură conform actului nr. 9051 din 02 iunie 2014 de stabilire a hotarelor sectoarelor de teren în scopul elaborării planului geometric: în perimetrul p.p. 5-1 cu lungimea de 28,33 m, să se stabilească o distanța de 0,75 m de la peretele orb al construcției cu nr. cadastral XXXXX, indicat în act.

A respins cererea de chemare în judecată depusă de Olga Costiș împotriva lui Victor Cebotari cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și obligarea demolării bunului imobil, ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 377, art. 378 alin. (1), art. 389 alin. (1), art. 394 alin. (1) din Codul civil, art. 19 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543—XIII din 25 februarie 1998 și pct. 20 din Regulamentul cu privire la formarea bunurilor imobile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 61 din 29 ianuarie 1999.

În consolidarea soluției sale, Judecătoria Telenești a reținut că părțile litigante dețin în realitate suprafețele de teren ce corespund cu cele indicate în actele de proprietate. Astfel hotarul despărțitor urmând a fi stabilit în natură cu transpunere conform actului nr. 9051 din 02 iunie 2014 de stabilire a hotarelor sectoarelor de teren în scopul elaborării planului geometric.

Cu privire la capătul de cerere privind obligarea respectării dreptului de proprietate prin demolarea construcției accesorii, prima instanță a reținut că pe parcursul examinării cauzei, Inspekția de Stat în Construcții a efectuat un control referitor la construcțiile

edificate de Victor Cebotari. Astfel, Inspecția de Stat în Construcții nu a constatat construcții edificate recent, construcții neautorizate sau careva temeuri de atragere la răspundere contravențională a lui Victor Cebotari.

Curtea de Apel Bălți, prin decizia din **19 ianuarie 2017** (vol. III, f.d. 201, 202-213), a respins apelul declarat de Olga Costiș și a menținut hotărârea Judecătorei Telenești din 19 decembrie 2015.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 1475, art. 1480 alin. (1), art. 321 alin. (1), art. 394 alin. (1), art. 377, art. 378, art. 380 și art. 386 din Codul civil.

În consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Bălți a reținut că, construcțiile auxiliare construite pe hotar au fost edificate cu aproximativ treisprezece ani în urmă, fapt ce se confirmă prin răspunsul Inspecției de Stat în Construcții nr.182-1857 din 08 decembrie 2014.

Succesiv, instanța de apel a constatat că Olga Costiș samavolnic a stabilit hotarul dintre părți, astfel încât lui Victor Cebotari fiindu-i acordat jumătate din porțiunea de teren disputată.

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din **19 iulie 2017** (vol. IV, f.d. 18-27), a admis recursul declarat de Olga Costiș și a casat decizia Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2017, restituind cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a luat în considerație faptul existenței divergențelor între schema măsurărilor geodezice efectuată prin metoda masivă, și anume la latura 1-2-32,7 m (vol. I, f.d. 116) și în anexa de la actul de stabilire a hotarelor nr. 9051 din 02 iunie 2014, unde distanța dintre p. 1 și 2 este de 32,53 m (vol. I, f.d. 134-136). Astfel, decizia instanței de apel bazându-se pe cercetarea selectivă a probelor, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La fel, Colegiul a remarcat că la baza actelor juridice emise de instanțele ierarhic inferioare a stat răspunsul nr. 182-157 din 08 decembrie 2014 al Inspecției de Stat în Construcții, care dealtfel a omis să se expună asupra legalității construcției auxiliare. Astfel, instanța de apel nu s-a expus asupra concluziei comisiei nr. P27/12 din iunie 2012.

De asemenea, instanța de apel nu a dat apreciere extrasului din decizia primăriei Bănești nr. 750 din 02 iunie 2014, conform căruia lui Gheorghe Cebotari i s-a repartizat în proprietate pământ cu o suprafață totală de 0,14 ha, iar după efectuarea măsurărilor geodezice s-a stabilit că *de facto* acesta dispunea de teren aferent casei de locuit cu suprafață totală de 0,1728 ha.

Astfel, instanța de recurs a opinat că, în speță, chestiunea privind stabilirea hotarului urma a fi soluționată în baza unui raport de expertiză. Or, schemele și planurile cadastrale nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei.

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Bălți, prin decizia din **19 decembrie 2017** (vol.IV, f.d. 80, 81-87 recto-verso), a respins apelul declarat de Olga Costiș și a menținut hotărârea Judecătorei Telenești din 19 decembrie 2014.

Cu referire la indicațiile Curții Supreme de Justiție instanța de apel a remarcat că, părțile litigante Victor Cebotari și Olga Costiș au refuzat categoric dispunerea unei expertize tehnico-cadastrale.

Subsecvent, cu referire la capătul de cerere privind stabilirea liniei de hotar între terenurile lui Victor Cebotari și Olga Costiș, instanța de apel a notat că părțile litigante au semnat că sunt de acord cu stabilirea hotarelor conform actului nr. 9051 din 02 iunie 2014 de stabilire a hotarelor de teren în scopul elaborării planului geometric.

Mai mult decât atât, Olga Costiș a declarat că este de acord cu hotărârea primei instanțe în latura stabilirii hotarelor, solicitând doar demolarea construcției.

Aderent, Curtea de Apel Bălți a stabilit că măsurările masive în localitatea Bănești, r-nul Telenești a avut loc în anul 2013, materialele întocmite de ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” fiind aprobate prin decizia Consiliului comunal Bănești nr. 5/5 din 24 octombrie 2013 (vol. I, f.d.101). Astfel, conform proiectul schemei de stabilire a hotarelor dintre terenuri, elaborat la 18 iunie 2014, se distinge vizual că linia dintre terenurile aflate în litigiu 6-13 (5-1) este oblică în contrapunere cu linia 12-13 (4-5).

La 28 martie 2018, Olga Costiș a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2017, prin care solicită admiterea recursului și casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Telenești din 19 decembrie 2014, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să se dispună admiterea cererii de chemare în judecată depusă de Olga Costiș împotriva lui Cebotari Victor cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și obligarea lui Cebotari Victor de a demola bunul imobil, și cu respingerea cererii de chemare în judecată depuse de Victor Cebotari împotriva Olgăi Costiș cu privire la stabilirea hotarului (vol. IV, f.d. 96-103).

În motivarea recursului menționează că instanțele inferioare nu au luat în considerație faptul existenței divergențelor în schema măsurărilor geodezice efectuată prin metoda masivă, și anume la latura 1-2 – 32,7 m, și în anexa de la actul de stabilire a hotarelor nr. 9051 din 02 iunie 2014, unde distanța dintre p. 1 și 2 este de 32,53 m.

Astfel, opinează că soluția instanței de apel se bazează pe cercetarea selectivă a probelor administrate, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Succesiv, evocă faptul că prin concluzia Comisiei nr. P27/12 din iunie 2012 (compusă din Andronic Valeriu (președinte) – șeful serviciului veterinar de stat Telenești, Șova Diana (secretar) – specialist principal relații cu publicul, Membri: Beiu Marian – Arhitect șef al raionului Telenești, Valachi Ion – șef relații funciare și cadastru, Roșea Tudor – Șef serviciul ecologic) s-a constatat că de către Victor Cebotari nu a fost respectată distanța minimă a construcțiilor auxiliare față de granița dintre vecini (minimum 1,0 m) cu condiția că este respectat rostul antiincendiar de 6,0 m dintre clădirile învecinate și scurgerea apelor de pe acoperiș în terenul vecin.

La fel, atrage atenția că, anterior, instanța de recurs a indicat asupra necesității numirii unei expertize tehnice pentru stabilirea hotarului, expertiză ce a fost numită de instanța de apel, doar că Victor Cebotari a renunțat la efectuarea acestei expertize, refuzând să o achite.

Cu titlu secundar, recurenta evocă faptul că datorită scurgerii apelor pluviale și reziduale din gospodăria intimatului, precum și construirea ilegală a anexelor de către acesta, a avut loc o mică surpare a fundamentului construcției intimatului peste terenul și construcțiile Olgăi Costiș, fapt confirmat prin copia procesului-verbal de cercetare la față locului din 20 martie 2018 și planșa fotografică. Astfel, vădește că acest argument vine în susținerea pretențiilor sale.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie în alin. (1) că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Ab initio, instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece conform avizului de recepție DS3118094839AR

decizia Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017 i-a fost comunicată Olgăi Costiș la 05 februarie 2018 (vol. IV, f.d. 89), iar cererea de recurs a fost depusă la 28 martie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. IV, f.d. 96).

Completul de admisibilitate apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate alegațiile conținute în cererea de recurs depusă de Olga Costiș. Or, în esență, acestea constituie o transpunere a memoriului Curții Supreme de Justiție conținut în decizia din 19 iulie 2017 (vol. IV, f.d. 18-27), care a format poziția instanței de recurs cu privire la soluția adoptată de trimitere a cauzei spre rejudecare la instanța de apel.

Prin urmare, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare.

Astfel, completul de admisibilitate evocă faptul că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către prima instanță și instanța de apel, deoarece forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor.

Succesiv, referitor la alegațiile recurente privind surparea fundamentului construcției intimatului peste terenul și construcțiile Olgăi Costiș, și prezentarea în acest sens a copiei procesului-verbal de cercetare la față locului din 20 martie 2018 și planșa fotografică, completul de admisibilitate învederează că, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului judecătoresc de dispoziție contestat.

Astfel, inserarea unor circumstanțe de fapt, survenite ulterior pronunțării deciziei instanței de apel, nu pot fi încadrate în temeiurile declarării recursului, consemnate la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, completul de admisibilitate conchide că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Olga Costiș nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprind simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson*

împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Olga Costiș nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că recurenta a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Olga Costiș împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017, în baza art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate a Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Olga Costiș împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cebotari și Elena Cebotari împotriva Olgăi Costiș, intervenient accesoriu Primăria Băneștii Noi cu privire la stabilirea hotarului, și cererea de chemare în judecată depusă de Olga Costiș împotriva lui Victor Cebotari cu privire la respectarea dreptului de vecinătate și obligarea demolării bunului imobil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh